

Sygn. akt I CSK 1506/22

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa D.S.
przeciwko Z. d.d. w L.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 23 czerwca 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 2 czerwca 2021 r., sygn. akt I ACa 1304/19,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Pozwany wniosł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego i potrzebę wykładni przepisów prawa (art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.), tj.: - „1. par. 3, par. 5 ust. 1; par. 9; par. 13 pkt. 4; par. 15, par. 17 par. 19 austriackiej ustawy EKHG oraz par. 1323, par. 1324, par. 1304, par. 1294; par. 1297; par. 1325; par. 1333, par. 1334, Allgemeines Burgerliches Gesetzbuch, w skrócie ABGB”, gdyż: „a. Powstaje pytanie czy na gruncie opisanych powyżej przepisów, w sytuacji gdy powód na wyraźne wezwanie Sądu wskazał, że podstawą prawną jego roszczenia jest austriacki kodeks cywilny ABGB, gdzie odpowiedzialność jest oparta na zasadzie winy i ciężar dowodowy spoczywa na powodzie, Sąd, gdy stwierdzi brak możliwości jednoznacznego przesądzenia winy może samowolnie zmienić podstawę prawną i oprzeć roszczenie na austriackiej ustawie EKHG, gdzie odpowiedzialność jest oparta na zasadzie ryzyka; b. Powstaje pytanie czy mając na względzie treść par. 3 EKHG jest możliwe stosowanie tej ustawy, jeśli poszkodowany w chwili wypadku wykonywał czynności związane z eksploatacją pojazdu mechanicznego, a jeśli tak, to w jakiej sytuacji; c. Powstaje pytanie, czy na gruncie opisanych powyżej przepisów austriackiego kodeksu cywilnego (ABGB), to wyłącznie na powodzie ciąży ciężar dowodowy wykazania winy domniemanego sprawcy szkody czy też to pozwany ma obowiązek wykazywania okoliczności negatywnej - czyli braku zawinienia domniemanego sprawcy szkody; - 2. art. 98 par. 1 i par. 3 kpc, art. 99 kpc, art. 100 kpc oraz art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych”, gdyż „Powstaje pytanie czy zasadne jest obciążenie pozwanego kosztami procesu w 100 % w sytuacji, gdy żądanie pozwu zostało częściowo oddalone, a uprzednio toczące się postępowanie apelacyjne w 100 % wygrał pozwany - a nie powód”; „3. art. 51 a ustawy o ustroju sądów powszechnych oraz art. 278 kpc w związku z art. 233 kpc, gdyż „Powstaje pytanie, czy jeśli w toku postępowania zachodzi potrzeba ustalenia i zastosowania prawa obcego, to Sąd może ograniczyć się jedynie do zlecenia opinii biegłego co do prawa obcego, a następnie na wiernym bazowaniu jedynie na tejże opinii czy też sąd powinien zapoznać się również z treścią prawa obcego oraz dokonać odkodowania norm prawych i dokonania interpretacji przepisów prawa obcego i subsumcji we własnym zakresie w oparciu o własne przekonanie oraz przy wszechstronnym rozważaniu

całości zebranego materiału w tym szczególności treści orzeczeń sądów państwa obcego stosujących na co dzień dane prawo obce, poglądów doktryny - przedstawianych sądowi również przez strony postępowania.”

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego jako przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wskazania na problem o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygnięty w dotychczasowym orzecznictwie i wymagający pogłębionej wykładni. Skarżący powinien to zagadnienie sformułować oraz przedstawić argumentację jurydyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których ono powstało. Zagadnienie powinno być ponadto „istotne” z uwagi na wagę problemu interpretacyjnego, którego dotyczy dla systemu prawa. Skoro jednak skarga kasacyjna jest wnoszona w konkretnej sprawie, to zarówno charakter rozpoznawanego roszczenia, jak i ustalony przez sądy *meriti* stan faktyczny, którym Sąd Najwyższy byłby związany (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.), musi pozostawać w związku z przedstawionym przez skarżącego zagadnieniem prawnym i pozwalać na jego rozstrzygnięcie. Powołanie się na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga natomiast wskazania przepisu prawa, którego wykładnia budzi wątpliwości, określenia zakresu koniecznej wykładni, wykazania, że wątpliwości interpretacyjne mają poważny charakter i wymagają zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy, a jeżeli podstawą wniosku w tym zakresie jest twierdzenie o występujących w orzecznictwie sądowym rozbieżnościach wynikających z dokonywania przez sądy różnej wykładni przepisu, konieczne jest wskazanie rozbieżnych orzeczeń, dokonanie ich analizy i wykazanie, że rozbieżność wynika z różnej wykładni przepisu.

Sformułowane przez powoda uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia powyższych wymagań, gdyż sprowadza się do streszczenia pytań sformułowanych we wniosku, z których drugie dotyczy rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w sprawie, a zatem takiego, które nie jest zaskarżalne skargą kasacyjną ani nawet zażaleniem do Sądu Najwyższego, a jego losy zależą od wyniku postępowania co do istoty sprawy.

Pozostałe dwa zagadnienia sformułowane zostały na gruncie prawa obcego, które Sąd Okręgowy zbadał, korzystając z pomocy biegłego specjalizującego się w nim, znającego stan normatywny, poglądy doktryny i praktykę stosowania przepisów będących podstawą roszczenia powoda. Polski Sąd Najwyższy nie wyznacza kierunków wykładni tych przepisów i nie sposób jest przyjąć, że niniejsza sprawa byłaby ku temu okazją. Zarzuty pozwanego w związku ze sposobem zastosowania prawa austriackiego w niniejszej sprawie dotyczą zresztą nie tyle sposobu wykładni przepisów ustaw, w oparciu o które roszczenia powoda należało ocenić, co subsumcji ustalonego stanu faktycznego pod relewantne przepisy. Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398 § 2 k.p.c., oraz – co do kosztów postępowania – art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 2 pkt 7 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r. poz. 265), orzeczono jak w postanowieniu.